

Wil je me de dag even aangeven?

Terwijl ik al sprekend voortleef, in wording verkeer.

Terwijl het klinkt is een woord niet meer up-to-date. Onvermijdelijk

heeft het daarbij zijn betekenis als ballast en bron van onenigheid.

Het nu is er, daar valt niet meer aan te sleutelen. Zich te kunnen verwonderen:

onze doodgezwongen betrachting om hoewel gedoemd om bedenkelijke

buitenstaander te blijven, toch even zeer hartstochtelijke ingewijde in

het eigen levensproces te willen zijn. Doortrild van verwachting omtrent

het onmiddellijk volgende. Lust voor een kopje ochtendrood?

Voor de roeivlucht is kracht nodig.

Mark van Tongele

Uit: Roeivlucht

Uitgeverij Atlas/Contact, Amsterdam/Antwerpen (2021)

“in wording verkeer”